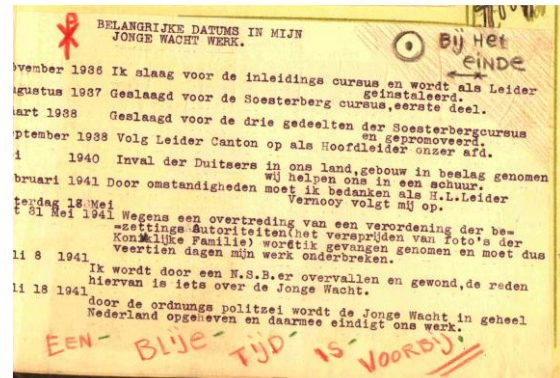

Jacques Meisen

Antonius Maria Jacobus (Ton, Jacques) Meisen is geboren op 9 februari 1914 in Sittard. Hij had een tweelingzus Antonia Maria Elisabeth en een zus Maria (1916). Hij was de zoon van Jan Leonard Meisen en Theodora Maria Slangen. Zijn ouders trouwden op 7 april 1913 in Echt.

In 1934 werd hij secretaris en jeugdleider van de Jonge Werkman, een katholieke jeugdorganisatie. Twee jaar later, in 1936, werd hij jeugdleider bij de afdeling Sittard van de Jonge Wacht. Deze Joannes Berchmangroep was verbonden aan de parochie van de St. Petrus Stoel. Hij volgde diverse cursussen. In september 1938 volgde hij T. Canton op als hoofdleraar bij de afdeling.

Direct na de Duitse inval werd hun clubgebouw door de Duitsers gevorderd en verhuisde de leden naar een schuur. Jacques moest in februari 1941 door omstandigheden stoppen als leider. Tussen 18 en 31 mei 1941 werd hij gevangen genomen en opgesloten omdat hij een verordening van de bezetter over het verspreiden van foto's van de Koninklijke familie, had overtreden. Vervolgens werd hij op 8 juli door een NSB-er overvallen en raakte daarbij gewond. Het zou met iets van de Jonge Wacht te maken hebben. Tien dagen later, op 17 juli 1941 werd, in navolging van de padvinderij, ook de Jonge Wacht door de bezetter verboden.

De leden van de Berchmangroep gingen ondergronds door, onder de dekmantel van een kampeerclub van de ANWB.

In november 1943 werden binnen de Katholieke Actie werkgroepen gestart voor jongens tussen 12 en 17. De Katholieke Actie (KA) was een door paus Pius XI geïnitieerde katholieke lekenbeweging, die de secularisering van de samenleving moest tegengaan. Tijdens de bezetting wilde ze de gelovigen behoeden voor de (morele) gevaren van het nationaalsocialisme. De KA was onder andere actief om werkwilligen die naar Duitsland gingen, over te halen om te stoppen. Ook spoorden ze dwangarbeiders in het kader van de Arbeitseinsatz, die met verlof naar huis kwamen, aan om niet terug te keren maar onder te duiken. Deze activiteiten bracht veel K.A.-propagandisten en instructeurs op het pad van de illegaliteit. Voor de verboden Katholieke Verkennerij en de Jonge Wacht was de KA een goede dekmantel. Jacques was 'er als de kippen bij'. Dit was een machtig hulpmiddel om de jeugd vast te houden. Jacques werd districtcommissaris. Zijn eigen club werd onder de naam Pioniers één van de werkgroepen. Naast de aandacht voor zijn eigen groep moest hij nu ook het district bewerken. Overall ontstonden werkgroepen binnen de Katholieke Actie. Kapelaan Beij gaf als directeur ondersteuning en oud-vaandrig Mat Vromans van de Verkennerij begon een groep onder de naam Milites Christi. Er ontstonden nog 6 groepen,

deels voorzettingen van de oude groepen binnen de Jonge Wacht (Spoorzoekers, Don Bosco, Parcival, Trekkers, Bokkenrijders en Woudlopers). Samen hadden ze 120 jongens.

Sittard werd op 18 en 19 september 1944 bevrijd door Amerikaanse troepen. De frontlinie bleef ten noorden en oosten van de stad liggen, waardoor Sittard tot januari 1945 een frontstad bleef en regelmatig te maken kreeg met oorlogshandelingen. In totaal vielen er in Sittard tijdens die periode ongeveer 300 slachtoffers door Duitse granaten. Verschillende leden van zijn oude Jonge Wacht afdeling kwamen hierbij om. In het logboek van hoofdleder Jacques Meisen werd aandacht besteed aan leden die omkwamen in de oorlog: *Wij gedenken Jongens van onze troepen die vielen in de oorlog.*

Na de bevrijding trok Meisen met een Rode Kruis ambulance mee met de Britse legers. In Sittard werd de Deken Thijssengroep onder leiding van hopman Vromans opgericht, en later ontstonden nog twee afdelingen van Jong Nederland. Van één van deze afdelingen, de St Rosa troep, werd Jacques in januari 1946 hopman. Uiteindelijk gingen beide groepen toch over naar de Katholieke Verkenners en sloten aan bij de Deken Thijssen groep. Ook Meisen ging over en werd jeugdleider bij de verkenners.

Hij trouwde met Betty Giesberts (1923-2006) en is overleden in mei 2003 Sittard.

Meer informatie

Logboek Jonge Wacht 1934-1946, Sittard, Ton Meisen, digitaal archief Scoutingmuseum Baarn

Logboek Jonge Wacht 1940-1946, Sittard, Ton Meisen, digitaal archief Scoutingmuseum Baarn

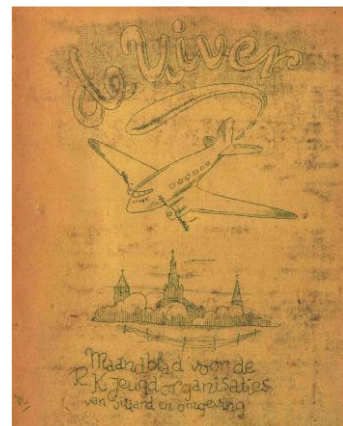
[Akte - Historisch Centrum Limburg](#)

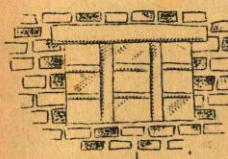
[Geboorte Antonius Maria Jacobus Meisen op 9 februari 1914 te Sittard » Open Archieven](#)

[Online Familieberichten; Overleden: Jac Meisen \(00-05-2003\)](#)

De Uiver, maandblad voor de katholieke jeugdorganisaties van Sittard en omgeving. januari 1945

[Katholieke Actie - Wikipedia](#)

VEERTIEN DAGEN

door J. Meisen

HET VERHOOR.

De Zaterdag kruipt verder voorbij, dan volgt de Zondag vol onzekerheid, want als S.S. gevangene mag ik niet naar de Mis. Eindelijk Maandagmorgen horen wij een motor beneden op het plein voor de gevangenis. Mijn lotgenoten vertellen mij dat ik nu kans heb dat men mij komt halen voor het verhoor en inderdaad, even later moet ik beneden komen en dan gaat het in het zijspan naar het S.S.-hol, hier aangekomen moet ik een hele tijd wachten en dan komen 2 officieren die een soort van kruisverhoor willen beginnen. Ik heb een tolk geweigerd op aanraden van mijn medegevangenen en dit komt mij nu goed van pas daar ik zo af en toe net kan doen of ik de vraag niet verstaan heb en intussen broed ik een antwoord uit.

Nu blijkt mij eerst hoever deze zaak verraden is, daar liggen een hele serie foto's voor mij op tafel en deze moffen willen weten hoe veel ik er van verkocht heb en voor welke

prijs (voor nieuwsgierigen wil ik wel even zeggen dat ik ongeveer 100 foto's (postkaarten) á 15 ct. per stuk verkocht heb). Natuurlijk moeten deze kerels alles weten en ik heb mij s'Zondags een mooi verhaal verzonnen dat ik nu opdisch. Natuurlijk word ik niet geloofd maar ik houd voet bij stuk en hoef gelukkig niemand te verraden. Ik vertel hen, dat ik deze foto's heb gekocht van een onbekende op de hoek Rijksweg - Steenweg en ik moet nu een kaartje schetsen waar dat precies is, dan maak ik hen nog wijs dat ik de foto's voorzover niet aan Scholten heb verkocht aan onbekende kopers en dat dit alles al een hele poos geleden is zodat ik mij hiervan niets herinner.

Ik vraag hen of het een misdaad is als na de nederlaag van Duitsland een Duitse jongen met de foto van den Führer op zak loopt en zij vertellen mij met veel vloeken dat Duitsland de oorlog nimmer verliezen zal en voor de rest zwijgen zij als moffen. Vloeken kunnen deze kerels geweldig, zeker om indruk te maken op Koningin, het Vorstenhuis, Prins Bernhard enz.

Dan volgt het mooie verhaal van de Koningin die er met ons goeie geld vandoor is (wat zit hun dat dwars) en nu vliegmachines koopt om haar eigen volk te vernietigen. Ik geef tot bescheid dat ik dit verhaal al in de krant gelezen heb, hetgeen weer een nieuwe serie vloeken tot gevolg heeft. Eindelijk komt de vraag waarom ik dit gedaan heb en dan zeg ik hun dat ik dit niet in het Duits kan zeggen, dat moet ik in het Nederlands doen. Ik heb dit gedaan omdat ik wat voel voor ons Vorstenhuis en dat ik de gedachte daarin ook levendig wil houden bij andere Nederlanders.

Dit doet de maat overlopen, zij zullen mij wel leren enz. enz. Als ik dan vraag hoelang ik wel zitten moet, vertellen zij mij dat dit wel een half jaar zal zijn, waarna ik over wordt gegeven aan de Gendarme die me weer behouden terugbrengt naar de gevangenis.

(wordt vervolgd)

J. Meisen.

Bij-Het-

-EINDEPUNT

Sittard 19 Juli '41.

DE JONGE WACHT OPGEHEVEN.

Daar staan wij dan voor de laatste maal in carré forma-
-tie. Alle jongens zijn present, zelfs zij die niet zo trouw waren de laats-
-ste tijd, allemaal voelen zij de ernst van dit ogenblik.

Het is een treurig gezicht al die jongens daar zonder uniform te
te zien staan, het uniform dat ons zo tesamen hield, dat mooie vlotte spe-
sp, rtieve uniform dat zo veel heeft verdragen, dat onverslijtbaar was, en
in het kamp en op zwerftocht, in regen en wind. Het uniform is opgeborgen

Den hoogerw. Heer H. Haanraets, Pastoor Deken, spreekt het eerste
woord, een woord van bemoediging en opwekking: "Jongens vergeet nooit dat
jullie Katholieke jongens zijt."

Nu spreekt de Directeur Kapelaan Schoolmeesters. Hij leest de brief
brief voor die wij van het Secretariaat ontvingen en die ons het treurig
nieuws meldde. Jongens zo spreekt hij, er is geen Jonge Wacht meer, wij zullen
-len niet meer samenkomen en werken, wij zullen niet meer uittrekken en
spelen, vergeet echter nooit datgene wat jullie hier geleerd werd, blijf
trouw aan je jongens ideaal een goede degelijke katholieke jongen te zijn
een kerel uit een stuk. Vaarwel Jongens misschien zien wij elkaar nog eens
terug, misschien niet, maar dit is mijn wens: "Het ga je goed".

Stil staan de jongens, ik bekijk ze mij nog eens een voor een
Nu voel ik eerst goed wat een vriendschap er in die jaren van ons samen-
-zijn tussen ons gegroeid is, ook de jongens voelen dat. Ik zie ze staan
sommigen met verbeten gezichten, zij willen niet laten merken hoe erg
dit hun is, anderen met tranen in de ogen.

De Hoofd Leider treed naar voren, Jonge wachters, voor het laats-
wil ik jullie zo noemen, jongens namens de Leiders moet ik jullie danken
voor de prettige wijze waarop jullie samenwerkte met ons, voor jullie
vriendschap en kameraadschap, voor jullie medewerken met ons.

Ik weet jullie zult ons niet vergeten, evenmin als wij Leiders
het jullie zullen doen. Ik weet dat jullie trouw zult blijven aan je wet
en aan je belofte. Ook als er geen Jonge Wacht meer bestaat moet je dat
toch doen immers de punten van de wet moet en kan iedere Katholieke
jongen naleven. Toon dat jullie kerels zijten breng dit offer zoals wij
dat van kerels mogen verwachten.

Nu vraagt de H.L. of wij leiders nog iets te zeggen hebben, wij
maken daar echter geen gebruik van, wat zouden wij hier nog zeggen?

Ik voel een prop in mijn keel, dit is dus het einde van onze
mooie blijde katholieke jeugdbeweging, na ~~na~~ jaren als Leider te hebben
gewerkt is plots het eindpunt gezet en de tocht afgebroken, die blijde
tocht door het leven, die zwerftocht lang het spoor dat God voor ons heeft
heeft uitgezet, wat waren dat blijde mooie dagen, wat waren er fijne momenten
-ten, is dat voorbij? Neen, wij moeten evengoed onze weg zoeken, Gods spoor
ligt daar nog en wij moeten voort zwervend door het leven, tot het laatste
eindpunt... maar wij kunnen niet meer gaan als Jonge Wachters, wij kunnen
elkaar niet mee helpen en steunen in moeilijke ogenblikken, wij moeten
voortaan alleen gaan.

Maar voortgaan zullen wij, blij en dapper onze plicht doende,
VOOR CHRISTUS ONZE KONING, GOD WIL HET, AMEN. Dit devies zullen wij steeds
voor ogen houden, en waar wij nog goed kunnen doen zullen wij dit niet na-
-laten te doen.

Leider J. Meisen

Meerssen, 17 Juli 1941

Zeer Eerw. Heer Directeur,

In opdracht van de Duitse autoriteiten moeten

wij U mededeelen:

1. dat de Jonge Wacht met alle onderafdeelingen vanaf heden is opgeheven en het verboden is het uniform te dragen.
2. De kasboeken moeten op den datum van 17 Juli afgesloten worden en toegezonden aan den liquidateur: Fritz Harting, Waalsdorperweg 72, Den Haag.
3. Het voorhanden zijnde geld moet gestort worden op Rekening "Groep 5" bij de Bank voor den Ned. Arbeid N.V. Amsterdam (Giro 414700) met bijvoeging van de naam van het Bisd. Eveneens moeten eventuele tegoeden op genoemd gironummer over geschreven worden. Effecten en spaarbankboekjes moeten aan den liquidator toegezonden worden.
4. Binnen 14 dagen moet een inventarisstaat ingediend worden met bijvoeging van plaats van bewaring en huidige verkoopwaarde. Booten, tenten, sportartikelen, muziekinstrumenten enz. moeten ingeleverd worden.
5. Als huis- of grondbezit voorhanden is, moet opgegeven worden:
 1. wie eigenaar is.
 2. Tot wanneer de huur betaald is.
6. Voorhanden zijnde vorderingen en schulden moeten gespecificeerd met de afgesloten kasboeken aan de liquidateur opgegeven worden.

Aldus is er een einde gemaakt aan onze Jonge Wacht beweging. Ik moge U hartelijk dank zeggen voor het vele goede dat U in dienst der beweging gedaan hebt.

Onder Gods zegen vooruit.

Meerssen
Meerssen
Proostdij.

HET
DROEFTE
BERICHT!

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.